

۱۴۰۸۶۸
مکتبہ

جلد ۲

مجموعہ آثار مائو

شامل:

پیام‌ها
اعلامیہ‌ها
سخنرانی‌ها

مائو تسہ دون

مصحح: عزیز اللہ علیزادہ

انشارات فردوس

سرشناسه	م. مائو تسه تونگ، ۱۸۹۳-۱۹۷۶ م.
عنوان و نام پدید آور	مجموعه آثار مائو: مائو تسه دون /
مصحح	عزیزالله علیزاده
مشخصات نشر	تهران: فردوس، ۱۳۹۵.
مشخصات ظاهری	۵۷۶ ص.
شابک	۹۷۸-۹۶۴-۳۲۰-۵۴۹-۲
وضعیت فهرست نویسی	فیفا (فهرست نویسی پیش از انتشار)
یادداشت	کتابنامه
موضوع	مائو تسه تونگ، ۱۸۹۳-۱۹۷۶ م.
موضوع	کمونیسم.
شناسه افزودن	عزیزالله، ۱۳۵۰، مصحح
رده بندی کنگره	۱۳۹۵ / ۲۲۵ آ ۲ / DS۷۷۸
رده بندی دیویی	۳۲۰ / ۵۳۲۳۰۹۵۱
شماره کتابشناسی ملی	۴۲۱۸۲۴۹
نارنج درم است	۱۳۹۵/۰۲/۰۲
نارنج پخشگو	۱۳۹۵/۰۲/۱۲
کد پستی	۴۲۱۷۹۷۱

انتشارات فردوس

خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه، کوچه میترا، شماره ۷، واحد ۱ تلفن: ۶۶۴۹۵۷۷۹-۶۶۴۹۵۷۸۰

مجموعه آثار مائو (پیام‌ها، اعلامیه‌ها، سخنرانیه‌ها)

مائو تسه دون

مصحح: عزیزالله علیزاده

ناظر فنی چاپ: سپیده کریمی

چاپ اول: تهران - ۱۳۹۵

چاپ: رامین

۱۰۰۰ نسخه

همه حقوق محفوظ است.

شابک ۹۷۸-۹۶۴-۳۲۰-۵۴۹-۲ ISBN: 978-964-320-549-2

۴۲۰۰۰ تومان

فهرست مطالب شماره صفحه

۹	 مانو تسه دون
۱۴	 توضیح
۱۶	 خلق چین به پا خاسته است!
۲۰	 یادداشت‌ها
۲۱	 زنده باد و ملت کبیر خلق چین!
۲۴	 افتخار ابدی بر قهرمانان خلق
۲۵	 همواره سبک زندگی ساده و مبارزه سخت را ادامه دهید.
۲۶	 نظرخواهی درباره تاکتیک برخورد با مانان مرفه
۲۸	 برای چرخش بنیادی در بهبود سطح معاش و اقتصادی کشور مبارزه کنید.
۳۴	 یادداشت‌ها
۳۵	 به همه طرف ضربه نزنید.
۳۹	 یک انقلابی واقعی باشید.
۴۲	 یادداشت‌ها
۴۴	 شما برای تمام ملت نمونه‌اید.
۴۶	 فرمان به داوطلبین خلق چین
۴۷	 داوطلبین خلق چین باید هر تبه، هر رودخانه و هر یرگاه را در گره گرامی دارند.
۴۸	 نکات عمده قطعنامه مصوبه جلسه وسیع بوروی سیاسی کمیته مرکزی حزب کمونیست چین
۴۸	 ۱- بیست و دو ماه تدارک
۴۸	 ۲- کارزار تبلیغاتی و آموزشی برای مقاومت در برابر تجاوز ایالات متحده و کمک به کره ...
۴۸	 ۳- رفرفرم ارضی
۴۹	 ۴- سرکوب ضدانقلابیون
۴۹	 ۵- کار شهری
۵۰	 ۶- تحکیم حزب و ساختمان حزب

- ۷- کار جبهه واحدی ۵۱
- ۸- جنبش اصلاح سبک ۵۱
- یادداشت‌ها ۵۲
- در سرکوب ضدانقلابیون باید از خط مشی توده‌ای حزب پیروی گردد. ۵۳
- در سرکوب ضدانقلابیون محکم، دقیق و بی‌رحمانه ضربه زنید. ۵۶
- به بحث درباره فیلم «زندگی اوسیون» توجه جدی مبذول دارید. ۶۰
- یادداشت‌ها ۶۱
- پیروزی‌های عظیم در سه جنبش توده‌ای ۶۳
- درباره مبارزه علیه «یای سه‌گانه» و «یای پنج‌گانه» ۶۸
- یادداشت‌ها ۷۴
- کمک متقابل و تعاون و شاونی را وظیفه بزرگی به حساب آورید. ۷۵
- پیام سال نو ۷۶
- درباره تدابیر کار در تبت - رهنمون - کمیته مرکزی حزب کمونیست چین ۷۸
- یادداشت‌ها ۸۲
- تضاد میان طبقه کارگر و بورژوازی تضاد عمده در چین است. ۸۳
- بگذار متحد شویم و بین خود و دشمن خط فاصل روشنی بکشیم. ۸۴
- یادداشت‌ها ۸۷
- دروغ بر پیروزی عظیم داوطلبین خلق چین! ۸۸
- با بوروکراسی، کماندیسیم و نقض قانون و انضباط مبارزه کنید. ۹۰
- شونیسیم خان را مورد انتقاد قرار دهید. ۹۳
- مشکل «پنج افراط» را حل کنید. ۹۵
- انتقاد از لیوشاوجی و یان‌شان‌کن به خاطر نقض انضباط و صدور بی‌اجازه اسناد به نام کمیته ۹۸
- نظرات راست روانه منحرف از خط‌مشی عمومی را طرد کنید. ۹۹
- یادداشت‌ها ۱۰۱
- سازمان جوانان باید در کار خود به خصوصیات جوانان توجه کند. ۱۰۲
- درباره سرمایه‌داری دولتی ۱۰۹
- خط‌مشی عمومی حزب برای دوره گذار ۱۱۰

۱۱۱	با افکار بورژوازی در حزب مبارزه کنید.
۱۲۰	یادداشت‌ها
۱۲۱	تنها را دگرگونی صنعت و بازرگانی سرمایه‌داری
۱۲۴	یادداشت‌ها
۱۲۵	پیروزی عظیم ما در جنگ مقاومت علیه تجاوز ایالات متحده و کمک به کره و وظایف آینده ..
۱۳۱	یادداشت‌ها
۱۳۲	انتقاد از عقاید از تجاعی لیان شومین
۱۴۱	یادداشت‌ها
۱۴۳	دو گفتگو در ره کمک متقابل و تعاون در کشاورزی
۱۴۳	۱- گفتگوی ۱۵ اکتبر
۱۴۷	۲- گفتگو ۴ ژانویه
۱۵۳	یادداشت‌ها
۱۵۴	درباره طرح قانون اساسی جمهوری خلق چین
۱۶۰	یادداشت‌ها
۱۶۲	برای ساختمان یک کشور سوسیالیستی به روش
۱۶۴	نامه‌ای پیرامون تحقیق درباره رمان «رویای کابین»
۱۶۵	یادداشت‌ها
۱۶۶	خلق چین را نمی‌توان با بمب اتمی به زانو درآورد.
۱۶۸	سخنرانی‌هایی در کنفرانس کشوری حزب کمونیست چین
۱۶۸	سخنرانی افتتاحیه
۱۷۲	سخنرانی اختتام
۱۷۲	۱- ارزیابی از کنفرانس کنونی
۱۷۴	۲- درباره برنامه پنج ساله اول
۱۷۵	۳- درباره اتحاد ضدحزبی کائوکان و ژانوشوی
۱۸۳	۴- درباره اوضاع کنونی
۱۸۴	۵- برای برگزاری موفقیت آمیز هشتمین کنگره کشوری حزب کوشش کنیم.
۱۸۷	یادداشت‌ها

۱۸۸	در رد «همگونی افکار عمومی»
۱۹۱	یادداشت‌ها
۱۹۲	پیشگفتار و یادداشت‌های سردبیر بر «مطالبی درباره دار و دسته ضدانقلابی هوفن»
۱۹۲	پیشگفتار
۱۹۴	یادداشت‌های سردبیر (منتخب)
۱۹۸	یادداشت‌ها
۲۰۰	در ره تعابیری کردن کشاورزی
۲۲۵	یادداشت‌ها
۲۲۶	در تعاونی کردن کشاورزی بر اعضاء حزب و سازمان جوانان و دهقانان فقیر تکیه کنید
۲۲۹	مباحثه درباره قانونی کردن کشاورزی و مبارزه طبقاتی جاری
۲۲۹	۱- مناسبات میان تعابیر کشاورزی و دگرگونی صنایع و بازرگانی سرمایه‌داری
۲۳۵	۲- جمع‌بندی مباحثه در مسائل تعاون
۲۳۷	۳- درباره مسأله برنامه‌ریزی، اصلاح و اعمال برای مؤثرتر
۲۴۲	۴- درباره مبارزه ایدئولوژیک
۲۴۶	۵- سایر مسائل
۲۵۵	یادداشت‌ها
۲۵۶	پیشگفتار بر «اوج‌گیری سوسیالیستی در روستای چین»
۲۵۶	پیشگفتار ۱
۲۵۹	پیشگفتار ۲
۲۶۲	یادداشت‌ها
۲۶۳	یادداشت‌های سردبیر بر «اوج‌گیری سوسیالیستی در روستای چین»
۲۹۶	یادداشت‌ها
۲۹۸	درخواست نظر درباره سند هفده ماده‌ای مربوط به کشاورزی
۳۰۲	یادداشت‌ها
۳۰۳	دگرگونی سوسیالیستی صنایع دستی را تسریع کنید
۳۰۶	یادداشت‌ها
۳۰۷	درباره ده مناسبات بزرگ

- ۱- مناسبات بین صنایع سنگین از یک سو و صنایع سبک و کشاورزی از سوی دیگر ۳۰۸
- ۲- مناسبات بین صنایع در مناطق ساحلی و صنایع در مناطق دور از ساحل ۳۱۰
- ۳- مناسبات بین ساختمان اقتصادی و ساختمان دفاعی ۳۱۱
- ۴- مناسبات بین دولت، واحدهای تولیدی و تولیدکنندگان ۳۱۲
- ۵- مناسبات بین مقامات مرکزی و مقامات محلی ۳۱۶
- ۶- مناسبات بین ملیت خان و ملیت های اقلیت ۳۱۹
- ۷- مناسبات بین حزبی و غیرحزبی ۳۲۰
- ۸- مناسبات بین انقلاب و ضدانقلاب ۳۲۲
- ۹- مناسبات بین درست و نادرست ۳۲۶
- ۱۰- مناسبات بین چین و دیگر کشورها ۳۲۸
- یادداشت ها ۳۳۲
- امپریالیسم آمریکا بر کمونیسم ۳۳۳
- وحدت حزب را استحکام بخشید و سر حزب را ادامه دهید. ۳۳۸
- برخی تجارب در تاریخ حزب ما ۳۵۲
- به یاد دکتر سون یاتسن ۳۵۹
- سخنرانی در پلنوم دوم هشتمین دوره کمیته سرری حزب کمونیست چین ۳۶۱
- یادداشت ها ۳۸۱
- سخنرانی در کنفرانس مسئولین کمیته های حزبی استان، شهرستان و مناطق خودمختار ۳۸۲
- ۱- سخنرانی ۱۸ ژانویه ۳۸۲
- ۲- سخنرانی ۲۷ ژانویه ۳۹۳
- یادداشت ها ۴۲۰
- درباره مسأله حل صحیح تضادهای درون خلق ۴۲۱
- ۱- دو نوع تضاد خصلاً متفاوت ۴۲۱
- ۲- مسأله سرکوب ضدانقلابیون ۴۳۴
- ۳- مسأله تعاونی کردن کشاورزی ۴۳۷
- ۴- مسأله صاحبان صنایع و بازرگانان ۴۴۱
- ۵- مسأله روشنفکران ۴۴۳

- ۶- مسأله اقلیت‌های ملی ۴۴۵
- ۷- نقشه‌کشی همه‌جانبه و تنظیم مناسب ۴۴۶
- ۸- درباره «بگذار صدگل بشکفتد، بگذار صد مکتب با هم رقابت کند» ۴۴۷
- ۹- درباره مسأله اغتشاشات به وسیله عده‌قلیلی از مردم ۴۵۴
- ۱۰- آیا ممکن است امر بد به امر نیک بدل گردد؟ ۴۵۶
- ۱۱- درباره صرفه‌جویی ۴۵۸
- ۱۲- راه صنعتی کردن چین ۴۵۹
- ۱۳- داشت‌ها ۴۶۲
- سخنرانی در آفرانس آزادی حزب کمونیست چین درباره کار تبلیغاتی ۴۶۳
- یادداشت‌ها ۴۸۰
- بر زندگی ساده و مبارزه با فساد، پیوند فشرده با توده‌ها را حفظ کنید. ۴۸۱
- یادداشت‌ها ۴۸۵
- اوضاع شروع به تغییر کرده است. ۴۸۶
- حزب کمونیست چین، هسته رهبری تمامی خلق چین است. ۴۹۴
- نیروهای مان را برای دفع حملات وحشیانه راست‌ها جمع کنید. ۴۹۵
- سمت‌گیری بورژوازی «ون‌هوئی پائو» باید انتقاد گردد. ۴۹۸
- حملات راست‌های بورژوا را دفع کنید. ۵۰۵
- یادداشت‌ها ۵۲۲
- اوضاع در تایوان ۱۹۵۷ ۵۲۳
- یادداشت‌ها ۵۳۳
- در ترویج انقلاب فعال باشید. ۵۳۴
- یادداشت‌ها ۵۴۹
- عمیقاً به اکثریت خلق ایمان داشته باشید. ۵۵۱
- یادداشت‌ها ۵۶۸
- برخورد دیالکتیکی به وحدت درون حزبی ۵۷۰
- کلیه مترجمین، بر کاغذی هستند. ۵۷۴

مائو تسه دون

مائو تسه تونگ (دون، دونگ، زدونگ) در ۲۶ دسامبر ۱۸۹۳ میلادی در شاوشان ایالت هونان چین متولد شد. این رهبر کاریزماتیک و رئیس جمهور جمهوری خلق چین (۱۹۵۸-۱۹۵۴)، در ۸۲ سالگی در ۹ سپتامبر ۱۹۷۶ در پکن مُرد.

پدرش مردی دقتی و مادرش زنی مذهبی بود و از آداب و رسوم دین بودا (۴۸۳-۶۳ ق.م) پیروی می کرد. وضع مالی خانواده اش مناسب بود. مائو زبان های انگلیسی، فرانسوی و آلمانی را نیز آموخت.

مائو به مدرسه رفت و آماده شد که عقاید کنفوسیوس (۴۷۹-۵۵۱ ق.م) فیلسوف چینی را آموزش می دهد. در سال ۱۹۱۸ از مدرسه حقوق و اقتصاد چانگشا فارغ التحصیل و برای ادامه تحصیل، وارد دانشگاه پکن شد. در ۱۹۱۸ که کتابدار دانشگاه پکن شده بود، با افکار سوسیالیست های مشهور اروپا بویژه کارل مارکس (۱۸۸۳-۱۸۱۸) جامعه شناس و اقتصاددان آلمانی آشنا شد. او ایدئولوژی خود را از بازنگری اندیشه های مارکس و ولادیمیر ایلیچ اولیانوف لنین (۱۹۲۴-۱۹۱۷) رهبر انقلاب کبیر روسیه اخذ نمود. مائو از نظریه پردازان دیکتاتورسم - لنینیسم بود. آنچه مائو بر روش مارکس و لنین افزود، انتقال کانون مبارزه از کارکن شهری به دهقانان روستایی بود. به نظر مائو، حمایت توده ها، پیروزی نهایی جنبش انقلابی را تضمین می کند. توده هایی که متوجه استثمار خود از سوی گروه های حاکم شدند و بر ترکیب جنگ چریکی با اتحاد دهقانان روستایی به عنوان محرك اصلی جنبش انقلابی تأکید داشت. وی از نقاط ضعف طبقه کارگر در شهرها آگاه بود و می کوشید تا وضعیت دهقانان روستایی را با تمرکز و اسکان آنها در یک محل بهبود بخشد.

در ۱۹۱۹ به هونان بازگشت و مدیر دبستان شد. در آنجا تشکیلاتی ایجاد کرد و به انتشار کتاب و مقاله سیاسی پرداخت.

در ۱۹۲۰ مائو با یانگ کای های - دختر یکی از معلمان مدرسه - ازدواج کرد. در سال ۱۹۳۰ همسرش در سازمان ملی گرایان چین استخدام شد. او با عقاید مائو مخالف

بود و همین امر موجب جدایی آنان شد. در ۱۹۳۰ مائو با هوتزوچن ازدواج کرد ولی در ۱۹۳۷ او را نیز طلاق داد. در ۱۹۳۹ مائو با جیانگ چینگ (۱۹ مارس ۱۹۱۴-۱۴ می ۱۹۹۱) ازدواج کرد. این ازدواج تا آخر عمرش ادامه یافت. کونگ دونگ می دختر مائو و جیانگ چینگ است. کونگ دونگ می و همسرش - چن دونگ شنگ - سه فرزند دارند. نام دختر مائو در فهرست ثروتمندان چین قرار دارد.

مائو در دوره دانشگاه با شماری از جوانان روشنفکر گروهی تشکیل داد که بعدها به بنیان‌گذاری حزب کمونیست چین منجر شد.

مائو ۱۸ ساله بود که در اوایل سال ۱۹۱۱ نیروهای انقلابی حزب ملی مردم چین (کومین‌تانگ) به رهبری سون یات سن (۱۲ نوامبر ۱۸۶۶-۱۲ مارس ۱۹۲۵) سیاستمدار و رهبر انقلاب، حکومت چین بر امپراتوری منچو چیره شدند. مائو به چانگ‌شاپایتخت ایالت یون‌نان رفت و تلاش‌های بسیاری برای ایجاد تغییرات سیاسی در جامعه و ایجاد یک فرهنگ جدید کرد.

در سال ۱۹۲۱ که حزب کمونیست چین در شانگ‌های سازمان‌دهی گردید، مائو عضو اصلی آن حزب شد و رهبری حزب را در هونان به عهده گرفت. مائو در بخش پیشرو این حزب در شانگ‌های، هونان و کانتون و سازمان‌های کارگری فعالیت‌های بسیاری انجام داد و یک مؤسس انجمن برای کارگران و کشاورزان تأسیس کرد. در ۱۹۲۱ چانگ‌کایشک (۳۱ اکتبر ۱۸۸۰-۱۷ آوریل ۱۹۷۵) بعد از مرگ سون یات سن، رئیس‌جمهور چین شد و در ۱۹۲۲ کنترل این شاخه‌های سیاسی را نیز به عهده گرفت. در ۱۹۲۷ مائو جنبش کشاورزان را در هونان راه‌اندازید و رهبری کرد. در ۱۹۲۷ چانگ‌کایشک اعضای حزب کمونیست را از حکومت اخراج نمود و مائو نیز به کوه‌های جنوب چین تبعید شد اما حزب کمونیست چین با سازماندهی ارتش چریکی فعالیت خود را ادامه داد.

در ۱۹۲۷ میان حزب ملی مردم چین (کومین‌تانگ، گومیندان) با حزب کمونیست چین جنگ داخلی رخ داد و موجب شد کم‌کم حزب کمونیست چین به رهبری کشاورزان و کارگران برسد. در ۱۹۳۰ حزب کمونیست چین با سازماندهی نیروی بسیاری توانست بر چند شهر چین از آن جمله ایالت کیانگسی مسلط شود. در اکتبر ۱۹۳۵ مائو دستور راهپیمایی طولانی را صادر نمود و چریک‌ها مسافت هزاران کیلومتر را پیاده روی کردند. به این وسیله مائو توانست تا حدی به هدفش برسد و یک حزب جدید در این‌ان

تشکیل دهد.

مائو از نظر دینی، آتئیسم (ATheism) یعنی خدانا گرا بود. خدانا گرایی یعنی تمایل به انکار وجود خدا براساس يك بینش فلسفی. آنان بطور مطلق منکر خدا نیستند بلکه نسبت به آن باور مادی گرایانه دارند.

در سال ۱۹۳۷ مائو مقاله ای با نام «تناقض و تمرین» و بعدها مقاله «دموکراسی جدید» را نوشت که براساس نظریات مارکس بود. با ارائه مقالات، طرفداران او از ۴۰۰۰ نفر، در سال ۱۹۴۵ به سه برابر افزایش یافت. در ۱۹۵۷ او کتاب «تناقض صحیح میان مردم» را نوشت.

بعد از حمله ژاپو به چین در سال ۱۹۳۷، حزب کمونیست چین، از سویی با ژاپنی ها و از سوی دیگر با چانکایشک مبارزه می کرد.

چهار سال بعد از سرنگونی دولت گوانگشی (۱۹۴۵-۱۹۳۸) یعنی در سال ۱۹۴۹ هنگامی که چانکایشک و پیروانش به تاهان عقب نشینی کردند، مائو، جمهوری خلق چین را تأسیس نمود و ریاست حزب کمونیست و رئیس جمهوری چین را برعهده گرفت که تا سال ۱۳۵۸ ادامه یافت.

در ۱۹۵۳ بعد از مرگ ژوزف استالین و چ جوگاشویلی استالین (۱۹۵۳-۱۹۲۴) رهبر روسیه، موقعیت مائو به عنوان رهبر کمونیست های جهان برجسته تر شد. تفاوت استالین با مائو در این بود که استالین تصفیه های خود را از طریق نیروهای پلیس مخفی و ک.گ.ب انجام می داد که طی آنها قربانی ها بدین گونه که دیگران بویی ببرند روانه زندان و یا کشته می شدند اما مائو تصفیه بزرگ خود را با حشونت و تحقیر در ملاء عام انجام می داد.

در ۱۹۵۷ جنبش «صدها گل» را برپا ساخت که بسیاری از روشنفکران چینی سرکوب شدند.

در سیاست داخلی، ویژگی مائو گرایی دگرگونی جامعه سنتی چین بود که مهم ترین آنها اصلاح زمینداری و اشتراک در کشاورزی و برنامه انقلاب فرهنگی است. در ۱۹۵۸ مائو با هدف تغییر اوضاع اقتصادی و صنعتی کردن چین، طرح «جش بزرگ به پیش» را مطرح کرد. بر اساس این طرح، کلیه زمین های کشاورزی چین مصادره و به ۲۶۰۰۰ واحد اشتراکی تقسیم شد.

مائو در آن سال ها، اکثر محصولات زراعی چین را در مقابل دریافت کمک های

نظامی و سیاسی به کشورهای اروپای شرقی صادر کرد در حالی که حدود ۳۸۰۰۰۰۰۰ چینی به خاطر سوء تغذیه مُردند. او همچنین برای نهضت‌های کمونیستی در آسیا، آفریقا و آمریکای لاتین مواد غذایی و پول می‌فرستاد.

در ۱۹۶۶ مائو انقلاب فرهنگی چین که مهم‌ترین کشمکش قدرت در حزب کمونیست چین بود را برای تثبیت جایگاه خود ترتیب داد. در جریان انقلاب فرهنگی که به رهبری همسر سوم مائو - جیانگ چینگ - برپا شد، بسیاری از رهبران حزب کمونیست و ارتش سرخ که رقیبی برای مائو بشمار می‌آمدند و نسبت به سیاست‌های او بویژه «هش بزرگ به پیش» انتقاد داشتند، از حزب اخراج شدند. مهم‌ترین فرد در میان تصفیه‌شدگان «یوشه» پی (۲۴ نوامبر ۱۸۶۶-۱۲ نوامبر ۱۹۶۹) بود که در سال‌های ۱۹۵۹-۱۹۶۸ رئیس جمهور چین بود.

در آغاز انقلاب فرهنگی، هزاران تن از جوانان «گارد سرخ» بسیج شدند تا آنچه که در گروه چهار دیرینه (۱۹۶۱-۱۹۶۵) در فرهنگ این کشور می‌نامیدند را پاکسازی کنند. گروه چهار دیرینه عبارت بود از آداب، رسوم، فرهنگ و تفکر قدیمی. گرچه در ۱۹۶۹ گارد سرخ توسط ارتش چین سرکوب شد اما انقلاب فرهنگی تا ۱۹۷۶ ادامه داشت.

از مهم‌ترین اقدامات او الزام کشاورزان برای استفاده از روش‌های علمی بود که استالین نیز به آن توجه داشت (این روش توسط دانشمندان مارکسیست ابداع و لیسنکوگرایی نامیده شد). سدها، کانال‌ها و سایر طرح‌های زیربنایی توسط نیروی کار اجباری ساخته و به کشاورزان دستور داده شد تا در کوره‌های حمام خلوت منزل خود شمشیرهای پولادین بسازند. با این تصمیم میلیون‌ها نفر بر اثر گرسنگی و قحطی جان خود را از دست دادند. در دهه ۱۹۵۰ مائو همزمان با استعمارزدایی در آسیا، جناح‌گرایی سه قطبی بین چین، شوروی و آمریکا را ایجاد کرد. در اوایل دهه ۱۹۶۰ بین چین با شوروی اختلاف‌هایی بوجود آمد. مائو، نیکیتا سرگیویچ خروشچف (۱۹۵۳-۱۹۶۴) رهبر شوروی را که با استالین‌گرایی مخالفت می‌کرد، خائن به انقلاب نامید. با این حرکت، مائو به رئیسی پوشالی تبدیل شد، در حالی که او نمی‌توانست بپذیرد نقشی فرعی داشته باشد؛ بنابراین مکتب فکری جدیدی را بنیان نهاد.

در ۱۹۶۸ «کتاب سرخ» مائو منتشر شد که شامل ۴۳۱ جمله قصار از آثار اوست.

در ۱۹۶۸ مائو به عنوان مرد برتر چین شناخته شد.

بعد از انتشار سرمایه مارکس (۳ جلدی)، مجموعه آثار لنین (۳ جلدی)، ایدئولوژی آلمانی مارکس و انگلس، در مورد مسأله مسکن انگلس، آنتی دورینگ (دورینگ در علم) انگلس، درباره انسان و جامعه انسانی طبری، ابوالفضل بیهقی و جامعه غزنوی طبری، جامعه ایران در دوران رضاشاه پهلوی طبری، برخی بررسی‌ها پیرامون جهانی‌بینی‌ها و جنبش‌های اجتماعی در ایران طبری، اقتصاد سیاسی جوانشیر، حماسه داد (بحثی در محتوای سیاسی شاهنامه فردوسی) جوانشیر، مائوئیسم و بازتاب آن در ایران جوانشیر و همچنین مجموعه آثار مائو (چهار رساله فلسفی، شش اثر، کتاب سرخ) بجا بود تا جلد دوم مجموعه آثار مائو (پیام‌ها، اعلامیه‌ها، سخنرانی‌ها) نیز منتشر شود تا پژوهشگران با مطالعه منابع دست اول بهتر بتوانند علل و عوامل سقوط نظریه‌های کمونیستی و سوسیالیستی را تحلیل نمایند والا در عمل، فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی بیانگر همه چیز است.

این مجموعه از آثار مائو، ممل «پیام‌ها»، «اعلامیه‌ها» و «سخنرانی‌ها» است. اثر حاضر برای پژوهشگران جهت دستیابی به منابع دست اول آن هم برای نقد تفکر مائوئیستی مفید است والا فروپاشی نظام فکری کمونیستی و اغراق آمیز بودن اندیشه‌های مائو بر کسی پوشیده نیست. قطع اندیشه‌های مائو، نادرست و باطل است و این امر بر هیچ اندیشمندی پوشیده نیست. بران مطالعه نقاط ضعف اندیشه‌های مائو می‌توان کتاب «مائوئیسم و بازتاب آن در ایران» نوشته فرج الله میزانی (جوانشیر) را مطالعه نمود.

در انجام این مقال شایسته است از جناب یاسینیان مدیر محترم نشر فردوس سپاسگزاری نمایم که با همفکری ایشان اثر حاضر منتشر شد. دست‌مزد:

آستانه اشرفیه گیلان

تابستان سوزان ۱۳۹۵

عزیزالله علیزاده